

Mozgó Világ: Balett orosz módra

A közelmúltban olyan balett-oktatás indult Zircen, amely módszereit a világ talán leghíresebb akadémijáról meríti.

Szentpétervár – amelyről nemrégiben előadást is hallhattunk a városi könyvtárban – a balett fővárosának és egyik legfontosabb fejlődési helyszínének számít, akadémiaját, a Vaganovát 1738-ban alapították. Ott született meg az a metodika, amelyet most már Zircen is alkalmaznak Viktoria Podolskaya orosz származású oktató, balett-művésznő vezetésével.

Nevével már találkozhattunk a városi sajtóban, hiszen egyik tanítványa, Kapitány Luca tavaly januárban Kölyökidő rovatunk vendége volt. Ő már egészen kiskora óta látogatja a tanárnő óráit a Képesség- és Tehetségfejlesztő Magániskolában, és ez a kapcsolat is közrejátszott abban, hogy a balett-művésznő városunkba jött oktatni.

Kapitány Luca kiemelkedő eredményeket ért el Viktoria Podolskaya felkészítésével

Bakuban született, szülővárosában végezte el a balett-akadémiát, majd családi kötődés révén Szentpétervárra került, ahol tovább gyarapította ismereteit. Már tizennégy éve Veszprémben él, a privát élet sodorta a régi cári székhelyről a királynék városába. Meséli, hogy kezdetben nehezen találta a helyét, a pétervári rohanó élethez képest szokatlan volt számára a magyarok kissé ráérős stílusa. De aztán elkezdett dolgozni, jöttek a tanítványok, a sikerek, s megszerette, hazájának tekinti ezt az országot. Azt mondja, amikor kint dolgozott egy ideig Ausztriában, akkor jött rá, hogy mennyire hiányzik neki Magyarország. Volt a Veszprémi Petőfi Színház táncművésze és koreográfusa, kilenc éve a már említett Képesség- és Tehetségfejlesztő Magániskola tanára.

A balett önálló művészeti ág, melynek van klasszikus és modern változata, ugyanakkor nagyon sok mindennek az alapját képezi. A tanárnő elmondja, szükség van balett tanulására a tánc szinte minden fajtájához, így a néptánchoz, versenytánchoz, de a szinkronúszáshoz, ritmikus tornához is nélkülözhetetlen. A jógázáshoz is közel áll, az art balett pedig a fitnesszel mutat rokon vonásokat. Testforma, karakter, „tündéries” vonások, hajlékonyság – sorolja

azokat az adottságokat, amelyek a legszükségesebbek a baletthez. Speciális ruházatot – tűtü szoknyát és spicc cipőt – viselnek, amely bizony nem is szerezhető be egykönnyen.

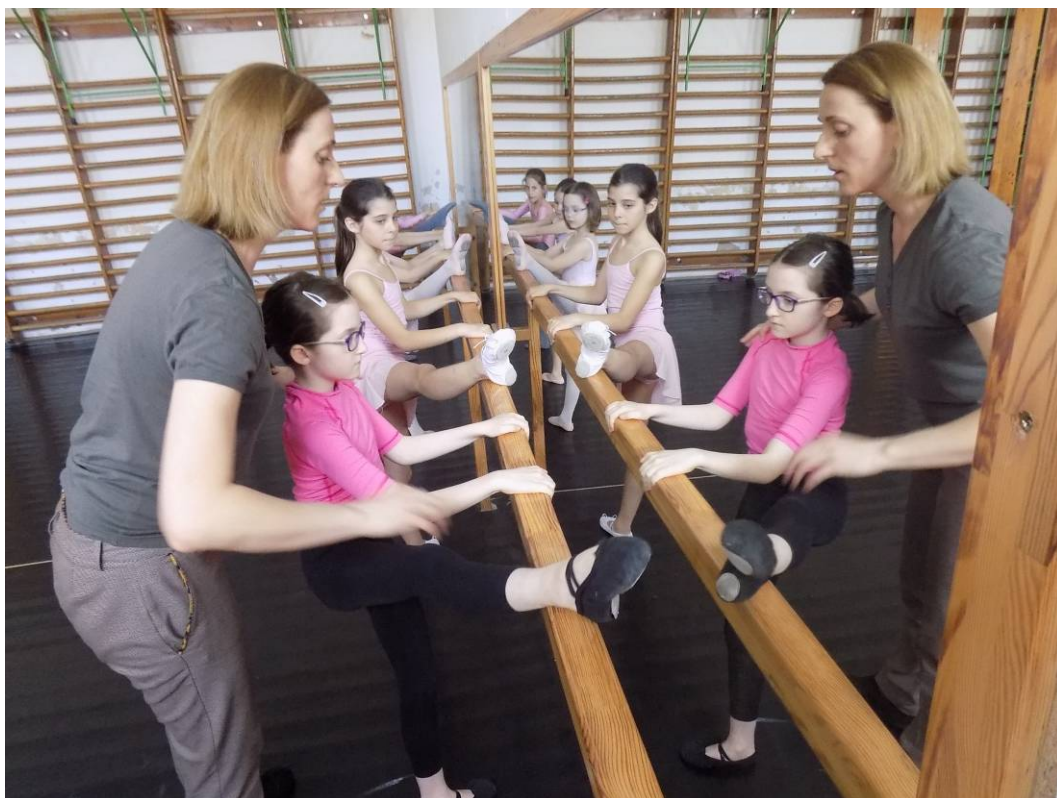
A tanárnő elismeri, hogy szigorúan, keményen tanít, de nagyon szereti a gyerekeket, és úgy érzi, ők is ragaszkodnak hozzá. Azt szeretné átadni, amit neki tanítottak a mesterek az akadémián. Tanítványai neves művészeti intézményekben táncolnak, így például az Amszterdami Operaházban, vagy a Szegedi Nemzeti Színházban. Jól esik neki, hogy a mai napig felhívják, eljönnek hozzá.

– A munkából talán harminc százalék az enyém, és hetven százalék a gyereké. Mert ők táncolnak, én csak adom tovább, amit kaptam. Ők adják elő, amit én tanítottam.

Viktoria Podolskaya a tanév elején kereste fel a Zirci Reguly Antal Német Nemzetiségi Nyelvoktató Általános Iskolát, hogy népszerűsítse a balettet. Az iskolások számára furcsa volt a megjelenése az akcentussal, és a magával hozott spicc cipővel, tűtü szoknyával. Valakit azonban éppen a személyisége nyert meg, a felsősök között egy egész lánycsoport iratkozott be hozzá, és a kicsik is összegyűltek annyian, hogy külön foglalkozzon velük. Így heti egy alkalommal, csoportbontásban tartja az órákat a tükörös teremben.

A hét első délutánja tehát Zircen kezdődik az orosz tanárnő számára. A gyerekek a bemelegítést önállóan végzik, aztán rúdgyakorlatok következnek a tükör előtt. Mint megtudjuk, a tükör fontos a baletben, hiszen ott látják, hogy a tartásokon milyen javítanivalók vannak. Viktoria Podolskaya azt tartja, hogy a gyerek legjobb tanára saját maga, hiszen „a szem a lélek tükré”. Majd miután tükröt tartottak maguknak, jöhetnek a különböző gyakorlatok, ugrások, pörgések.

Rúdgyakorlatok a tükör előtt – az órákat első, második, harmadik osztályosok is látogatják

Még csak fél éve tanít nálunk, s mindössze heti egy alkalommal, de már most megállapítja, hogy sok tehetséges gyerek van Zircen. Versenyre való felkészítésre ez kevés idő, de azért tanulnak koreográfiákat, június közepén fel is fognak lépni a Hangvillában, egy gálamúson.

A tanárnőt végül a további terveiről kérdezzük. Mint mondja, van egy vágya, amelyet éppen akkor gondolt át újra, amikor riportunk előtt a Rákóczi téren leszállt a buszról. Nagyon szeretne egy olyan intézményt létrehozni Veszprémben, vagy valahol a környéken, ahol együtt működhet a balett és a ritmikus gimnasztika, egy hangulatosan berendezett helyet, ahol a művészet és a sport találkozik egymással...

Kelemen Gábor